

N:o 47.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 19 april 1899.
 — — — — — Andra Kammaren den 19 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckt motion om införande af lagbestämmelser rörande biträde af tolk åt domstol eller allmän åklagare.

(Lagutskottets utlåtande n:o 20.)

Till Konungen.

Vid innevarande riksdag har enskild motionär gjort framställning om införande af lagbestämmelser beträffande ej mindre hvad domstol eller allmän åklagare har att iakttaga för att erhålla biträde af tolk än äfven rörande ersättning åt person, som, efter derom af rätten eller af allmän åklagare gjord framställning, såsom tolk vid rätten tjenstgjort.

Då vår lagstiftning, fränsedt några specialföreskrifter rörande de nordligare delarne af riket, är i saknad af uttryckliga bestämmelser om sättet och vilkoren för erhållande af tolk såsom biträde åt domstol eller allmän åklagare, liksom ock angående formen för utbekommande af skälig ersättning åt den såsom tolk anlitade, samt då särskildt ersättningsfrågan är egnad att framkalla praktiska olägenheter och svårigheter, anser Riksdagen, i likhet med motionären, föreskrifter i ämnet vara af behovet påkallade.

Det kunde visserligen ifrågasättas, att för tolks anlitande i vissa brottmål lagen angående ersättning af allmänna medel till vittnen i brottmål den 4 juni 1886, i hvad densamma innehåller bestämmelser om

ersättning åt personer, som af åklagare åberopats eller enligt domstols förordnande inkallats för att upplysningsvis höras, skulle vara för ifrågasvarande fall tillämplig; men häremot möter först och främst den omständigheten, att tolks anlitande näppeligen kan hänföras till sådant hörande upplysningsvis, hvarom i berörda lag förmäles. Det torde nemligen, enligt Riksdagens tanke, få antagas, att de upplysningar, som, enligt hvad nämnda lag förutsätter, åklagaren eller domstolen är berättigad infordra, skola afse den sakliga innebörden af det mål, som föreligger, och ej, såsom i fråga om tolks anlitande, hafva till syfte att fylla den bristande kompetensen hos domstolen eller åklagaren att uppfatta hvad den tilltalade har att anföra.

Den ersättning, som enligt berörda lag utgår, är för öfrigt så ringa, att den ej kan anses motsvara värdet af den tjänst, som för domstolen eller åklagaren tages i anspråk.

Riksdagen får alltså anhålla, det Eders Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till bestämmelser beträffande ej mindre hvad domstol eller allmän åklagare har att iakttaga för att erhålla biträde af tolk än äfven rörande ersättning åt person, som, efter derom af rätten eller af allmän åklagare gjord framställning, såsom tolk vid rätten tjänstgjort.

Stockholm den 19 april 1899.

Med undersåtlig vördnad.